

at jeg skal nok i den Kommission gøre de andre Herrer Helvede saa hedt, at der komme noget ud af Arbejdet.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg takker samtlige, der har ført Ordet her, for den venlige Modtagelse, som Lovforslaget har faaet. Det Foredrag, som det ærede Medlem Hr. Gamborg nu holdt, har gjort mig mit eget Hverv meget let, idet det ærede Medlem har besvaret en Række af de Spørgsmaal, der er stillet til mig, og besvaret dem ud fra den samme Grundbetragtning og paa samme Maade, som jeg maatte have besvaret dem. Det var meget fortjenstfuldt, at det ærede Medlem Hr. Gamborg holdt det populært forsikringstekniske Foredrag, som han holdt for ærede Medlemmer af dette Ting som Grundlag til Forstaaelse af de Spørgsmaal, der her er Tale om. Jeg skal indrømme det ærede Medlem, at den Betydning har det at faa disse Grundbegrebers Indhold slaaet fast, at dette er Forudsætningen for, at man overhovedet kan diskutere de Spørgsmaal, der her foreligger.

Nu ved jeg ikke, om det ærede Medlem, hvis Fremstillingsevne jeg skal være den første til at anerkende, har haft i den Grad Held med sig, saa at det kan forventes, at Forhandlingerne i det kommende Folketingsudvalg kommer til at forme sig paa en mere virkelig sagkyndig Maade, end Tilfældet var i det i Fjor nedsatte Landstingsudvalg. Jeg ved det ikke, siger jeg, men jeg vil ønske, at det lykkes ham; for det er ganske utvivlsomt — deri har det ærede Medlem fuldkommen Ret —, at de Forandringer, der skete i Lovforslaget som Resultat af Landstingets Udvalgsbehandling, var ikke Forbedringer. Men det ærede Medlem ved, at i længst forsvundne Dage var Paris vel en Messe værd, og hele dette Lovforslags Skæbne under Behandlingen i Landstinget var vel de Indrømmelser værd; som under Forhandlingerne der blev gjort. Men jeg skal indrømme, at jeg for mit Vedkommende havde helst set Lovforslaget gennemført i den Skikkelse, hvori det var forelagt, som jo var Udtryk for, hvad Forsikringsraadet mente, det var fuldt forsvarligt at gaa til, og ogsaa Udtryk for, hvad der havde fundet Tilslutning indenfor de sagkyndiges Kreds, som tidligere havde haft Lovforslaget under Behandling.

Det ærede Medlem Hr. Gamborg gennemgik de forskellige Partiordføreres Synderregister i Landstinget; de Bemærkninger, han derom gjorde, kan jeg ganske tiltræde. Jeg gjorde opmærksom paa adskillige af

disse Ting allerede under Forhandlingen i Landstinget og har yderligere understreget min Opfattelse af dem under Behandlingen i Udvalget, og jeg deler fuldt ud det ærede Medlems Betragtning af Forsikringselskabernes Arbejde som ikke beregnet paa at give Aktionærerne et højt Udbytte og som et Arbejde, der derfor kan karakteriseres som værende af stor social Betydning. Jeg mener, at det, der gennem Aarene er udbetalt i Udbytte til Livsforsikringselskabernes Aktionærer, er en meget ringe Ydelse for den mægtige Fordel, det er, at hele Livsforsikringsvirksomheden hviler paa et initiativrigt privat Arbejde. Jeg føler mig ganske overbevist om, at den Dag man forlod det private Forsikringsgrundlag for at samle det hele ind under Statsmonopolet, den Dag kunde man maaske, det er muligt, opnaa nogle Besparelser — jeg tvivler meget paa, at det vilde blive Resultatet, det vilde i alt Fald blive meget minimale Beløb —, men den Dag gik man tabt af hele den Frodighed, som den private Forsikringsvirksomhed udfolder, og derigennem sikkert ogsaa tabt af en Udbredelse af Forsikringsvæsenet i alle Befolkningslag, som svarer til det gode Arbejde og den gode Begyndelse, der her er gjort.

Naturligvis maa jeg sige, at jeg med nogen Ængstelse afventede Fortsættelsen af det ærede Medlems Gennemgang af Forsyndelserne i Landstinget. Det ærede Medlem var saa venlig at standse netop paa det for mig behagelige Tidspunkt, idet han kun sendte mig et enkelt Pileskud, som vistnok havde Relation til mine Bemærkninger her for nylig, hvor jeg brugte Udtrykket: uafskrevne Erhvervelsesomkostninger i Forbindelse med Bestemmelserne i Lovforslagets § 8. Nu var det ærede Medlem dog med det samme saa venlig at bemærke, at dette Udtryk, som jeg erkender ikke paa nogen Maade dækker selve Sagen, er det gamle Udtryk, og det ærede Medlem har sikkert brugt det mange Gange — nu har han maaske faaet dets uheldige Form saaledes fastslaaet, at han ikke anvender det mere. Jeg skal bestræbe mig for ikke at støde ham ved at bruge det i Fremtiden, det er jo ikke saadan at aflægge den gamle Adam, at drukne ham tilstrækkeligt; men jeg kan udtale, at de Bemærkninger, som det ærede Medlem fremførte af polemiserende Art overfor de Betragtninger i Landstinget, der hertil er knyttet, tiltræder jeg ganske. Ogsaa jeg mener, at der burde være en Pligt til at opføre dette Aktiv, og jeg mener, at det er i Virkelig-